

ΣΑΛΠΙΓΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

Εἰς αἰῶνός ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ Πατρὸς.

Ὅμηρ. Ἰλιάδ. Μ. στίχ. 243.

Ἐν Καλαμάτᾳ, ἔτει α΄ τῆς ἐλευθερίας (1821),

Ἐκ τῆς ἐθνικῆς Τυπογραφίας.

Εἰς τὰς παρέτας περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ὅλον τὸ ἑλληνικὸν γένος, μὴν ὑπομένον τὸν βαρὺν τῆς τυραννίης ζυγόν, τὸν ὁποῖον ἔφερον ἀαζῶς αἰῶνας ἀνδράγυρους, ἀπετάλινον ὑπὸ τὴν πρὸς αὐτὰς τῆς θείας Προνοίας νὰ πύσῃ τὰ ἔθνη, διὲ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀπορίαν ἀτάλῃσεν αὐτονομίαν, εἴται ἀγαλαιότητα καὶ ἐρημίας εἰς τὴν ἑλλάδα ἐκδιδόμενη. Τὸ γένος ὅλον ἀγωνιζόμενον τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα θέλει νὰ βδέτῃ καὶ διὰ τοῦ τοῦ τοὺς ὁγῶν τοῦ κυρτομένου, τὰς ἀρετὰς τῶν καθ' αὐτὸν δημοσίων ἐπινομιῶν, καὶ τὰς κακίας τῶν κλων ἐξ ἀλλοτρίων, εἰς ἀποφυγὴν καὶ μίμῃσιν. Θέλει νὰ μαυθῇ καὶ ἀπὸ πᾶσα ἐταρχία γινόμενα, καὶ οὕτω νὰ βάλλωται διὰ τῆς ἐρημίδος ὅλα τὰ μέρη τοῦ εἰς συνάρεσιν.

Προσέειτὶ ξένα ἔθνη ἔγνων περιέργεια εἰς τὰ πρᾶγμα καὶ μέν, καὶ συχνοτάτα γράφουσι περὶ ἡμῶν, κρίνουσι καὶ ἐπικρίνουσι, ἐταίροι καὶ κατηγοροῦσι καὶ ταῦτα ὅλα κυρτοῦν νὰ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐρημίδων θέλει νὰ γνωρίζῃ το γένος εἰς ἰδικὴν τοῦ ἐρημίδος ἐξ ἐκείνων μεταρρῶνται.

Ἀδεία λοιπὸν τῇ ἑφελότητι Πρίγκιπτος ΤΥΗΛΑΝΓΗ, Πληρ-ξιστὴ τοῦ Γενικῆ ὑπιοτήτος, γίνεται γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς ὅλους τὰς φιλέλληνας ξένας, ὅτι ἀπὸ πρώτης ἀυγῆς λαμβάνει ἀρχὴν ἡ ἔκδοσις μιᾶς τοιαύτης ἐρημίδος.

μετα. Αἱ περὶ Ἑλλάδος ἐκδιδόμεναι εἰδήσεις θέλει καὶ αἱ ἀληθεῖς, καὶ αὐτὰρ προσοχὴ θέλει δοθῇ, μὴ βλαβῶσι πατέτα πρὸς ὅλας τὰς διουκσεις ὁρελόμενα κατήκοντα.

Ἡ ἔκδοσις τῆς ἐρημίδος θέλει γίνεσθαι κυρίως ἡμέραι παρ' ἡμέραν (ἐξαρουμένης τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν) ἀπὸ τέσσαρς σελίδας εἰς τέσσαρτον κατὰ τὸ σχῆμα τῆς παρούσης ἀνακηρύξεως.

Ἡ εἰρησὶς τιμὴ διορίζεται γρῶς. πεντήκοντα, ἡ τις πληρῶνται ἢ σέλλεται ἀσφαλῶς πρὸς τὸν ἐκδότην χωρὶς δὲ προκαταβολῆς τῆς τιμῆς, ἢ ἀσφαλῶς ἐγγυήσεως περὶ ἀλῆς, ἐρημίας δὲν δίδεται, μίτε σέλλεται.

Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐτικσίως ἢ ἐξαμηνίως, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ φίλων καὶ γνωστῶν εἰς τὸν ἐκδότην, εἰς δευτέρους ξένους τόπους ἢ διὰ τῆς πώσης, ἐπορμμένης μὲ τὸν ἐκδότην, ἢ κατ' ἐξέτα διὰ τινος γνωστοῦ εἰς τὸν ἐκδότην ἀν. ριτοῦ.

Ἡ πρὸς τὰς συνδρομὰς ἐξαποστολὴ τῆς ἐρημίδος θέλει γίνεσθαι κατ' ἐφικαίαν, διὰ τὴν ἔλθειν τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαζῶν.

Προσκαλῶνται καὶ παρακαλῶνται ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς ὅσοι κρίνῃ ἑαυτὰς ἀξίους, νὰ σέλλωσιν ὅσον τάχιστα πρὸς τὸν ἐκδότην ὅσα κρίνῃ ἀξία, νὰ κηρύττωνται διὰ τῆς ἑλληνικῆς Σάλπιγγος, καὶ νὰ ἔχωσι μὲ αὐτὸν ἀλληλογραφεῖν.

Ἐν Καλαμάτῃ Ἀ' ἔτει τῆς ἐλευθερίας (1821).

ΣΑΛΠΙΓΞ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

διομαζόμενης. Ἡ ἐρημίας αὕτη ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ρηθέντων δύο σκοπῶν θέλει ἐκτελεσθῇ ἐν γένει καὶ εἰς ὅσα ἄλλα πολιτικῆς ἐρημίδος ἰδία ἀντικείμενα.

Ὁ ἐπιστάτης καὶ ἐκδότης τῆς ἑλληνικῆς Σάλπιγγος.

τὴν φρίκην καὶ τὸν θάνατον.

Ποία ἑλληνικὴ ψυχὴ θέλει ἀδιαφορήσῃς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος; Εἰς τὴν Γῶμιν ἕτας τοῦ Κεῖσαρος φίλος σείων τὴν αἵματομένην χλαμύδα τοῦ τυράντου ἐγείρει τὸν λαόν. Τί θέλετε καὶ μὴ σείεσθαι ὦ Ἕλληνες, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Πατρίς γυμνὴ δεικνύει μὲν τὰς πληγὰς τῆς, καὶ μετὰ διακεκομμένην φωνὴν ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῶν τέκνων τῆς. Ἡ θεῖα πρόνοια, ὡ φίλοι συμπατριῶται, εὐσπλαγχνισθεῖσα πλέον τὰς δυσυχίας μας, κούδνησεν οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε μὲ μικρὸν κόπον θέλομεν ἀπολαύσῃ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν πᾶσαν εὐδαιμονίαν. Ἐν λοιπὸν ἀπὸ ἀξιόμισμpton ἐβελτηρίαν ἀδιαφορήσωμεν, ὁ τύραννος γεγέμενος ἀγριώτερος, θέλει πολλαπλασιάσῃ τὰ δεινὰ μας, καὶ θέλομεν καταντήσῃ διὰ παντός τὸ δυσυχέστερον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Στρέφατε τοὺς ὀφθαλμούς σας, ὦ συμπατριῶται! καὶ ἴδετε τὴν ἐλεεινὴν μας κατάσασιν· ἴδετε ἰδῶ τοὺς ναοὺς καὶ ἀπατημένους· ἐκεῖ τὰ τέκνα μας ἀρπάζομεθα, διὰ χρῆσιν ἀναιδесаτῆν τῆς ἀγαίδους φιλονεικίας τῶν βαρβάρων τυράντων μας· τοὺς οἴκους μας γεγυμνωμένους, τοὺς ἀγροὺς μας λεηλατιυμένους καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλεεινὰ ἀνδράποδα.

Εἶται καιρὸς καὶ ἀποτινάξωμεν τὸν ἀφόρητον τούτον ζυγόν, καὶ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πατρίδα, καὶ κρημίσωμεν ὅπῃ τὰ νύξιν τὴν ἡμισέληνον, διὰ καὶ ὑφώσωμεν τὸ σκῆτον, δι' οὗ πάντοτε νικώμεθα· λέγω τὸν Σταυρόν, καὶ οὕτω καὶ ἐδικαιοσύνην τὴν Πατρίδα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν Πίσιν ἐπὶ τὴν ἀσεβῆ τῶν ἀσεβῶν καταφρόνησιν.

Μεταξὺ ἡμῶν εὐγενέστερος εἶται, ὅς τις ἀνδριώτερος ὑπερασπιστῆς τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος, καὶ ὠφελιμώτερος τὴν δουλεύει. Τὸ ἔθνος συλαθροῖζέμενον θέλει ἐκλέξῃ τοὺς δημογέροντάς του, καὶ εἰς τὴν ὕψισον αὐτὴν βουλὴν θέλουσιν ὑπέκει· ὁ δαίμας αἱ πράξεις,

ὡς κινεῖσθωμεν λοιπὸν μετ' ἐν κοινόν.

Ἡμεῖς, οἱ πλούσιοι ὡς καταβάλλωμεν τῆς ἰδίας περιουσίας, οἱ ἱεροὶ ποιμένες ὡς ἐμψυχώσωσι τὸν λαόν μετὰ τὸ ἰδίον τὸν παράδειγμα, καὶ οἱ πεπαυμένοι ὡς συμβουλεύσωσι τὰ ὠφέλιμα· οἱ δὲ ἐν ξείαις αὐλαῖς ὡς πουργοῦντες στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἐμογενεῖς, ἀπιδ'δόντες τὰς εὐχαρίστας εἰς ἣν ἕκαστος ὑπουργεῖ δύσκαρῶς ὡς ὀρμήσωσιν ἔλοι εἰς τὴν ἀνοιγόμενον ἤδη μέγα καὶ λαμπρὴν σάδιον, καὶ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα τὸν χρυσόμικρον φόρον, καὶ ὡς γενναῖοι ὡς ἐνυπλισθώμεν ἔλοι ἀνέντιμοι τῆς καίρου, μετὰ τὸ ἀκαταμάχητον ἔπλεον τῆς ἀδρείας, καὶ ὑπόσχομαι ἐκ τὸς ὀλίγου τὴν νίκην, καὶ μετ' αὐτὴν πᾶν ἀγαθόν. Ποιοὶ μισθωτοὶ καὶ χαλκοὶ δούλοι, τολμοῦν καὶ ἐντιπαραστήσασθαι ἀπέναντι λαοῦ, πολεμοῦντος ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἀνεξαρτησίας; Μάρτυρες οἱ ἡρωικοὶ ἀγῶνες τῶν προπατόρων μας· Μάρτυς ἡ Ἰσπανία, ἡ τῆς πρώτης καὶ μόνης κατετρότωσε τὰς ἀνηκίτους θάλασσας ἐνὸς τυράννου.

Μετὰ τὴν ἔλωσιν, ὡς τυμπολῖται, μετὰ τὸ πρὸς τὴν ἱερὰν θρησκείαν σέβας μετὰ τὴν πρὸς τὰς νόμους καὶ τὰς στρατιὰς ὑποταγήν, μετὰ τὴν εὐτολμίαν καὶ σαθρότητα, ἡ νίκη μας εἶται βέβαια καὶ ἀποτόφευκτος αὐτὴ θέλει στεφάνωσιν μετὰ δάφνας αἰδαλεῖς τὰς ἡρωικὰς ἀγῶνας μας· αὐτὴ μετὰ χαλαρῆς ἀνελείπτως θέλει χαράξῃ τὰ ὀνόματα ἡμῶν εἰς τὸν τοῦ τῆς ἰθαλασίας, διὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ἡ Πατρίς θέλει ἀνταμείψῃ τὴν εὐπειθίαν καὶ γηϊσιὰ τῆς τέκτα μετὰ τὴν βραβεῖαν τῆς δόξης καὶ τιμῆς· τὰ δὲ περὶ καὶ κωφύοντα εἰς τὴν τωρινήν πρόσκλησιν, θέλει ἀποκρυφῇ ὡς τὰ καὶ ἀσιασάσπέρματα, καὶ θέλει παλάσῃ τὰ ὀνόματά των, ὡς ἄλλων προδωγῶν, εἰς τὸν ἀναθεματισμὸν καὶ καταραν τῶν μεταγενεσέρων.

(Τὸ λοιπὸν εἰς τὸ ἀλόληθον φύλλον.)

"Ετος α'.

Αυγούστου 5.

Ἀριθμ. Β'.

(Τέλος τοῦ προκήρυματός.)

"Ὡς καὶ ἐσώμεν λοιπὸν ἐκ τῆς, ᾗ ὀνδρεῖοι καὶ μεγάλῳ θυχοῖ "Ἰλλυριοί, τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῆς "Ἰλλυρίας. Ὡς συγκροτήσωμεν μάχην μεταξὺ τῆς Διαρρηχθείσης, καὶ τῶν Θερμοπυλῶν. Ὡς πολέμισωμεν εἰς τὰς τάφους τῶν Πατέρων μας, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς μάχης ἀφίσωσαν ἐλευθερίαν ἐπολεμήσαν καὶ ἐπέτασαν ἐκεί. Τὸ αἷμα τῶν τυράννων εἴμι δακτὺν εἰς τὴν σπιάν τῆς ἑπαμεινώνος Θιβαίου, καὶ αὖ τῆς Ἀθηναίας Θρασυβλήτος, οἱ τινες κατετρόπωσαν τοὺς τριήκοντα τυράντους εἰς ἐκείνας τὰς Ἀρμόδιαν καὶ Ἀριστονόστορον, οἱ ὅποιοι συνέτριψαν τὸν Περσικὸν ζυγὸν εἰς ἐκείνην τὴν Τιμοκλέους, ὅς τις ἀπέκατέσχεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Εὐρυκλῆον καὶ τὰς Συρακούσας, μάλιστα εἰς ἐκείνας τὰς Νικητὶδες καὶ Εὐρυκλέους, τὰς Λαωνίδας καὶ τῶν Τριακισίων, οἱ τινες κατέκοψαν τοσάκας τῆς αἰαρὶ μήτης στρατῶν τῶν βαρβάρων Περσῶν, τῶν ὁποίων τὴν βαρβαριότητα καὶ ἀνδροφονίαν ἀπογόμους πρὸς αἰεὶς ἡμᾶς σήμερον μὴ πολλὰ μικρὸν κόπον νὰ ἐξαγαίσωμεν ἐξ ὅλοκληρης.

Εἰς τὰ ὅπλα λοιπὸν, φίλοι, ἡ Πατρίς μᾶς προσκαλεῖ!

Ἀλέξανδρος Τυφιδάντης.

Τὴν 24 τοῦ Φεβρουαρίου 1821.

Εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τῆς Ἰασίου.

Μετενδίδοντες καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τὸ ἀνωτέρω προκήρυγμα παρρησιάζομεν εἰς τὸ Παρελλήνιον καὶ τοῖς συγγραφέα αὐτοῦ. Ὁ ἐξοχώτατος κύριος Γ. Γ. Τυπάλδος κρύπτων τὸ ὄνομα τοῦ ἤκουσε μετὰ πόρῃαν τοῦ, ὡς ἐπληροφορήθημεν, τὸ σφετερίζονται ἄλλοι τοὺς κόπους τοῦ. Ὁ πατριώτης οὗτος ἀφ' οὗ υπεράσπισε τὰ δίκαια τῆς πατρίδος εἰς τὴν ἀσπύτην τοῦ ἀμύμουτον, ἐπαρρησιάζομαι καὶ ἐνοπλὸς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ ὀχυρώματος τοῦ Νεοκάστρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ εὐτύχησε τὰ σήματα τῆς σημαίας τοῦ σαυροῦ, ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα θάξει διακηρυχθῇ.

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ὁμογενεῖς Ἕλληνες! Ἡ ἀγορία καὶ ἀπανθρωπία τῆς Τουρκικῆς τυραννίας μαρτυροῦν τὴν καθόλου καταδεδωμένην ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης καὶ πολιτικῆς πάσης ἐξουσίας ὁμολογῶναι ὑπόχρεως νὰ διοικῇ τῆς υποκειμένης τῆς μετὰ τὴν δίκαιαν, καὶ τὴν εὐαίαν αὐτῶν, καὶ τὰ ὑπερασπίζονται καὶ ἐξουσία καὶ ἐξουσία ἐπικρατείας τῆς καὶ ἑλευθερίας τῆς τιμῆς, τὴν ζώην, καὶ τὴν κληρονομίαν κατὰ δίκαιον. Ἀλλ' ἡ Τερικὴ ἐξουσία ἀλλ-

λας νόμους δὲν ἐγνώριζε παρὰ τὰ πά-
θη καὶ τὴν θάλασάν της. Ἡ Τουρκικὴ
ἐξουσία κατ' ἔξοχον τὴν ἱερὰν θρησκείαν
μας, καὶ ἐξ ἐμμερὶν τόπον πρὸς οἰκο-
δομίαν καὶ δὲν μᾶς ἐδίδεν ἐτάνω εἰς
τὴν γῆν τῶν πατέρων μας χωρὶς νὰ μᾶς
τὸν πωλῇ, μετ' ὑπερβολὴν ποσότητος χρη-
μάτων. Ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία ἐτόλμα κα-
τὰ τῶν ὑπηρεσιῶν της τὰς πλέον κτη-
νὰς καὶ ὕβρεις καὶ ἀσελγείας. Ἡ Τουρ-
κικὴ ἐξουσία ἐβαρύνει, ἐκρίμαζε καὶ
ἐσφαττεν αἰετῶς καὶ κίρκως ὅποιον ἤ-
θελεν, ἐχούσα πλεισίον τῆς δημοῦς ἐ-
τοίμης νὰ ἐκτελῇ τὰ θρησκείας καὶ ἀ-
πάθους παθὲς νεύματα. Ἡ Τουρκικὴ ἐξ-
ουσία ἐξέδιδε ὡς ἀμαρτήματα τὴν πλε-
σίαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν της, καὶ
ὕπὸ διαφόρων προφάσεων τὰς ἐγύμνω-
νε, πολλὰς δὲ καὶ τὰς ἐθανάτονε, διὰ
νὰ οἰκιστοῦν ἴλα τῶν τὰ ὑπάρχοντα.
Συντόμως, ὑπὸ τὴν τερικὴν ἐξουσίαν
τὸ ἔθνος μας ἔπασχεν ἀκαταπαύτως ὅ-
σα εὐδὲ φανεροὶ πολέμιοι δὲν ἔβλεπαν πρὸς
ἐξὲς κατὰ φανερῶν πολέμων. Πολεμῶ-
μεν λοιπὸν διὰ νὰ καταβάλωμεν ἐξ-
ουσίαν πολέμων θείων καὶ ἀνθρώπων
δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων καὶ κανὲν
ἔθνος δικαίως κρίνον, δὲν εὕρσκει πα-
ράλογον ἢ ἀντιπολιτικὴν τὴν κατὰ
τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ἀνέγερσίν
μας. Διὰ ταῦτα πρέπει καὶ εἰς τὰς κα-
τὰ μέρος ἐνεργείας καὶ πράξεις τοῦ πο-
λέμου μας νὰ φερώμεθα εὐτάκτως,
νὰ πολεμῶμεν ἀνδρείως τοὺς ἐνίπλους
ἐχθρούς καὶ εἰς γῆν καὶ εἰς θάλασ-
σαν νὰ μεταχειριζόμεθα δὲ φιλάνθρω-
πως τοὺς αἰχμάλους, καὶ ὅσοι παραδί-
δονται ἀτάκτως ἢ μετ' ὀπίσθη. Οὕτως
ἀπαιτεῖται καὶ ἡδικοσύνη, καὶ τὸ συμ-
φῆρον καὶ ἡ δόξα τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνό-
ματος. Οὕτως δὲ ἵδμεν φέρεσθαι με-
τὰ ἀνθρώπων ἢ παραβᾶσιν συνθη-
κῶν πρὸς τὰς παραδιδόμενας πολε-
μίας, ὁ τοιοῦτος καταδικάζεται ὡς
πολέμιος τοῦ Γένους, χρεώσων ἰμοί-
ως ἅπαντες νὰ ἀποδίδωσι τὸ ὄφειλό-
μενον σέβας εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς δι-
οικήσεις, καὶ κανεὶς νὰ μὴ πειράξῃ μὴ
δ' εἰς τὴν παραμικρὴν οὔτε εἰς τὴν γῆν οὔ

τε εἰς τὴν θάλασσαν ἄνθρωπον ἢ πράγ-
μα Εὐρωπαϊκῆς διοικήσεως, ἢ ἄλλου τι-
νὸς ἔθνους οὐδετέρου εἰς τὸν παρόντα πό-
λεμον. Οὕτως ἔῃθελε πράξῃ τι ἐναν-
τίον καὶ οὗτος θεωρούμενος ὡς πολέμι-
ος τοῦ γένους, θέλει καταδικάζεσθαι
μὲν τὰς δικαίας εὐσεβήσας καὶ πᾶ-
σα Εὐρωπαϊκὴ ἐξουσία λοβοῦσα αὐτὸν
παρακαλεῖται νὰ τὸν σέβῃ, εἰς τὸν πλη-
σιότερον διοικητὴν ἑλληνικῶν Σημειωτέ-
ον δὲ, ὅτι τὰ πολεμικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα
πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐγγράφον ἄδειαν
ἢ ἀπὸ Γ' Ὀδραν, ἢ ἀπὸ Σπέντζας ἢ ἀπὸ
Ψαρᾶ, ἢ ἀπὸ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ Πλη-
ρεξούσιον ἀρχιστράτηγον ὅταν ἐάν πια-
σθῇ κανὲν χωρὶς τοιαύτην ἄδειαν ἀ-
πὸ τὸν ἑλληνικὸν στόλον, θέλει ἐξου-
σιαζεσθαι ὡς λατρίκον, καὶ οἱ ἀνθρώ-
ποι θέλουσι καταδικάζεσθαι ὡς πειρά-
ται ἐάν δὲ πιασθῇ ἀπὸ Εὐρωπαϊκὴν δύ-
ναμιν παρακαλεῖται νὰ κἀμῃ ὡς ἄνωθεν.

Πολιορκία τῆς Τριπολιτζᾶς.

Ἡ πόλις τῆς Τριπολιτζᾶς κεῖται εἰς
ὄρειαν πεδιάδα, πλεισίον εἰς πε-
τρῶδη βουνὰ ὀνομαζόμενα Τρινόρυφα,
ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος· εἰς εὐρισκόμενοι εἰς
αὐτὴν ὀπλοφόροι Τοῦρκοι εἶναι, ὡς λέ-
γουν, περίπου τέσσαρες χιλιάδες, ἐκ
τῶν ὧν τὸ ἥμισυ σχεδὸν εἶναι Ἀλ-
βανοὶ ὅλοι δὲ οἱ κάτοικοι, συμποσού-
μενοι εἰς περίπου τριάκοντα χιλιάδας
πασχούν μετὰ ἑλλείψιν ζωοτροφί-
ων ἀπὸ ἐλαίου μεταχειρίζονται ῥητι-
νην, τὴν ὅταν ἐξάγουν ἀπὸ τὴν ἰλὺν
τοῦ οἴνου, εἰς τὸν ὅποιον συρραβεύουν
οἱ Πελοποννήσιοι νὰ τὴν βάλλωσι διὰ
νὰ τὸν προφυλάττωσιν ἀπὸ τῆς ὀξυ-
ριστοῦ. Τὸ νερὸν εἶναι ὀλίγον, διὸ καὶ
ἐξώθεν ἐρχόμενον ἐκόπη πρὸς πολλοῦ·
τὸ δὲ ἔσῳ τῆς πόλεως εἶναι φρεάτειον,
καὶ πλησιάζει εἰς τὴν παντελὴ ἑλλει-
ψιν διὰ ταῦτα ὅλοι οἱ κάτοικοι, καὶ
τὸ ζῶντων ἐξασθενούν κατ' ἡμέραν,
καὶ ἀποθνήσκουν οἱ μὲν ἀπὸ λοιμικίαν,
οἱ δὲ ἀπὸ κύλικα.

Οἱ πολιορκεῖντες τὴν Τριπολιτζᾶν

Ἕλληνες εἶναι ἕξ χιλιάδες καὶ καθημερινῶς αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ πληρεξουσίου ἀρχιστρατήγου πρίγκιπος Δημητρίου Ὑψηλάντη, καὶ τοσοῦτον ἐτελειοποιήθη ἡ πολιορκία τῆς πόλεως, ὥστε οἱ ἐχθροὶ σενοχωροῦνται παταχόμενοι τὰ κανόνια ἐπλησιάζουσιν καὶ ἤδη προσβάλλουσι δυνατὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸ περιεῖχισμά της· εἶναι δὲ ἐλπὶς ἐντός ὀλίγου γαλάβη τέλος ἡ πτώσις της. Φύσας ὁ διαληφθεὶς πρίγκιψ εἰς Πελοπόννησον ἐγραψεν εὐθὺς εἰς Τριπολιτζαν προτρέπων τοὺς πολιορκουμένους εἰς συνθήκας· ἀλλ' ἄγοι ἐλπίζοντες ἀκόμη νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτοὺς βοήθεια καὶ τρέφοντες τὸν λαὸν μὲ ματαιὰς ἐλπίδας δὲν ἔσερξαν εἰς τὸ πρίβλημα, καὶ οὕτως ἐπιμένουσιν ἰσχυρογυμνῶς.

Ὑδρα.

Ἐπιστολὴ τοῦ εὐγενεοῦς Κυρίου Γιακουμάκη Τουμπάζη ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1821. ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ λοιποὶ κάτοικοι!

Σὰς δηλοποιοῦμεν, ὅτι προχθές φθάσαντες εἰς Ψαρά, ἐμάθαμεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς στόλος εὐρίσκετο εἰς Σάμον εἰς Κολώαι, καὶ ἵπασχον νὰ ἀπατησώσι τὴς Σαρίους, δὰ νὰ παραδούσιν, λεγόντες ὅτι ἐπαραδόθησαν καὶ αἱ ἐδικαίμας νῆσοι πλὴν οἱ Σάμοι δὲν ἔδωκαν πίσιν, καὶ ἐβάσταξαν· ἡμεῖς δὲ χεῖς ἐμυσσευσάμεν ἀπὸ Ψαρά, καὶ πρὸς τὸ βράδυ ἐξέδασαμεν πλησίον των παρλίων τῆς Ἀσίας καὶ Σάμου, καὶ ἐβεβαίωθμεν ἀπὸ τοῦ Βαθῦ, οἱ δὲ Τουρκικὸς στόλος συνίσταται ἀπὸ ὀκτώ μεγάλα πλοῖα καὶ τὰ ἄλλα μικρά, καὶ ὅτι ἐσεῖλαν εἰς Κουσάντασι τὰ καμπανήσια (φορτηγικὰ πλοῖα), διὰ νὰ πάρουν σράτευμα καὶ νὰ τὸ περάσουν εἰς Σάμον. Σήμερον τὸ πρωὶ τὰ εἰ-

δαμεν κάτω ἀπὸ τὸ Κουσάντασι ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, εἰς τὰ ὅποια ἐπλησιάζαμεν καὶ ἐκτυπήσαμεν καὶ αὐτὰ καὶ τὰ ἔξω ἔχυρωματα καὶ τὰς σκηάς. Ἀπὸ τὰ παραβία ἐβγήκεν ὅλον τὸ σράτευμα ἔξω ἀπὸ τὴν φόβον ὅθεν ὑπήγαν αἱ βάρκαι μας καὶ ἐβαλαν φωτίαν, καὶ εἰαυσα καὶ τα ὀκτώ. Πρὸς τὸ μεσημερὶ εἶδαμεν ἐν Τουρκικὸν τοῦ στόλου πλοῖον πρὸς τὸν πορθμὸν τῆς Σάμου (Ἰαρ-μπορτζά), καὶ ἐσοχάσθημεν ὅτι ἦσαν ὅλος ὁ Τουρκικὸς στόλος εἰς τὰ πανί· ὅθεν μὴν ἔχοντες καὶ ροὴ νὰ συμβουλευθώμεν, ἐκινήσαμεν κατ' αὐτοῦ μὲ ὀλίγα πλοῖα, καὶ ὁ μὲν Τουρκικὸς στόλος ἐξεπελάγωσε κατὰ τὴν τοῦ πορθμοῦ, καὶ ἐσυνάζοντο ὅλα ὁμοῦ μακράν· ἡμεῖς δὲ ἐπλησιάζομεν εἰς αὐτὰ, τὰ ὅποια ἐσάθησαν καὶ μᾶς ἐπρόσμενον. ἦσαν δὲ τέσσαρα δελίνια, τέσσαρες φρεγάδες, ἐν κροβίτον, καὶ τὰ ἄλλα μικρά. —

Κάτοικοι τῆς Λεβαδίας καὶ τῶν πέριξ χωρίων!

Δὲν ἔπρεπε εἰς τὸν πόλεμον τῶτον νὰ μένῃ κανεὶς ἀργός ἢ ἀδιάφορος· ἐπιτηρημέτοι εἰς τὴν θείαν βοήθειαν ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς λαοὶ ἐσυμφώνησαν καὶ ἀτεφάσσαν νὰ πιάσουν τὰ ὅπλα, διὰ νὰ καταστέλουν τὴν παράνομον καὶ ἀπίστῳρον τυραννίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ γένος ἐβασανίζετο τόσους χρόνους. Τὰ ἀναντίρρητα δίκαια τοῦ πολέμου μας σβόμενα καὶ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος, σέκονται μακρόθεν ἀδιάφορα διὰ τοὺς πολιτικοὺς των δεσμύς, νὰ τὴν φυγὴν ὅπως μᾶς εὐχονται οἱ φιλέλληνες ἐβασιν ἀγαθὴν καὶ ἐν εἰρήνῃ καυμρία ἀμφιβολία ὅτι διδόμεν λάβει τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἐκβασιν, ἐὰν ἔχωμεν ἀγαυοτάτῳ ἀσ συμφωνίαν, καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἀγῶν ἀπροφάσιτον προθυμίαν καὶ διὰ τὴν γὰ μὴ τὴν ἔχωμεν; Ὅλοι εἴμεθα ἐνωμένοι μετὰ τὴν αὐτὴν οὐράκιον πίσιν· ὅλοι εἴμεθα μέλη τῆ αὐτῆς γένους· ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον

ἐτυραννόμεθα, καὶ ὅλοι μέλλομεν ἐν
 συναπολαύσει τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐνο-
 μίας· διὰ τὴν λοιπὴν να μὴν εἴμεθα ἐνα-
 μέτοι, διὰ τὴν ἔλθον τὸ Γένος τὰ μὴν ἡ α.
 μία δόξα καὶ μία ψυχὴ ἐναντίον τοῦ
 κοινού ἔχθρου, ὥστε τὰ τὴν καταστροφὴν
 σκεπόμεν με μὴ γὰρ ἔραν εὐκολίαν καὶ τὴν
 ἑρμηνεύοντες; Ποσὸν ἀναισθητοί, πό-
 σον ἀντίχριστοι, ποσὸν μαροὶ καὶ τοῦ
 ἀνθρώπου δόξατες ἀνάξιοι εἶναι οὗτοι
 δὲν συντρέχουν με ὅλας τῶν τὰς δου-
 μίας εἰς τοὺς τοῦ ἐθνικοῦ μας καὶ ἑρ-
 πόλεμοι. Δειβαδῖται, ἡ ἀσυνφωμία καὶ
 τὰ πάσῃ βλέπετε πόσα κακά, σὰς ἐπρὸς
 ἑαυτοὺς, ἐνῷ ἠθέλητε ἔχει τῶρα τὴν
 πατρίδα σας ἐλευθέραν, ἀν' ἔλειπαν τὰ
 πάντα ἡ γὰρ καὶ τῶρα, Δειβαδῖται,
 καὶ πείζαντες πασα διχονοίαν, λείβε-
 τε τὰ ὅπλα, καὶ ἀκλυθῆσα ἐκ τῆς τα-
 πιναιέσεως καὶ αὐτῶν ἀσβῶν πολ-
 μίων. Ἰδὲ σὰς σέλω καὶ τὸν γενναῖον
 καὶ πιστὸν τῆς ἐλευθέριας ὑπέρμαχον
 Ζαρίφην, διὰ τὰς ἀξί ὑποκάτω εἰς
 τὴν σκουριὰν σημαίαν τῆς ἐλευθέριας
 ὅλας, ὅσοι ἐμπορὸν τὰ πιάσουν τὰ ὅ-
 πλα. Προσέχετε ὅμως νὰ ἴσθε εὐπει-
 θεῖς, καὶ νὰ μὴ κακοποιῆτε Τούρκους
 ἀκόπως, ἡ ὅσοι σὰς παραδίδουν τὰ ἄρ-
 ματα· διότι δὲν πολεμεῖτε ἄλλους, πα-
 ρὰ τὴν τυράννου μας, ὅσοι θέλουν ἀ-
 νόμῃ τὰ κρατοῦν ἄρματα ἐναντίον μας.
 Μετ' ὀλίγον θέλω σὰς σείλει καὶ ἔτι
 ἀπὸ τοὺς ὀφειλάτους μου ἐν τοσούτῳ
 δὲ εὐχομαι εἰς ὅλους εἰρήνη καὶ κράτος.

Τρικύρφα, τὴν 14 Ἰουλίου 1821.

Ὁμογενεῖς Χειμαρρέαί!

Ἡ Ἑλλὰς τέλος πάντων ἐκινήθη εἰς
 τὰ ὅπλα διὰ τὴν ἐλευθέριαν τῆς ἑαυτοῦ
 τοῦ ὁποῖου οἱ πρόδρομοι ἐπρωτίμως τὴν
 ἐλευθέριαν περισσότερον παρὰ ὅλα τὰ
 ἀγαθὰ τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποῖου τὰ βιβλία
 ἐδίδαξαν τὰ ἔξαι ἔθνη τὰ ζῆν με εὐ-
 ρία, δὲν ἐπρεπε τοιοῦτον ἔθνος τὰ ἀ-
 ναπνεύει παντοειδῶς ὑποκάτω εἰς τὸν
 βαρύντατον καὶ σκληρότατον ζυγὸν ἐνός

καὶ βαρβαρίου ἔθνους, τὸ ὁποῖον
 ἐξέραςεν ἡ αἰκὴν ἡ ἡγετολὴ διὰ τὰς
 ἁμαρτίας τῶν πατέρων μας. Ἡ κρύχθη
 καταχθὼν ὁ πόλεμος ἐναντίον του, ἀ-
 π' ἀσπίσθη τῶν τυράννων ἡ πτώσις. Ὁ-
 τοιοῖς εἶναι ἡ ἡλὴν, ἀς ἐξυπνήσῃ τῶρα,
 ἀς συλλογισθῇ κατὰ βάθος τὴν ἀπόφα-
 σιν τοῦ Γένους, καὶ ἀς συνδράμῃ με ὁ-
 λήν τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν. Εἶναι
 ἀκλυθῶν, ὅτι δὲν ἔχομεν με ἄλλας ду-
 μίας καὶ προτομασίας· εἶναι ὅμως
 ἀκλυθῶν, ὅτι καὶ οἱ τυράννοί μας
 ἐρέδισαν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ εἶναι οὐδύ-
 τοι καὶ ἀνδρὸι ἐφαίνοντο ἀδρῶνι,
 ἐκ τῶν ἡμεῖς τὰς ἐφ' ἑαυτοῦ εὐδῶν ὅ-
 μως ὅτις ἀπεφασίσαν τὰ ἀποτελέ-
 ξωμεν τὸν ζυγὸν, οἱ τυράννοί μας τρέ-
 μου· ἐνταῦθα λόγῳ, διὰ τὴν ἐλευθερίαν
 τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ δὲν λείπει εἰς τοὺς
 Ἑλλήνας, παρὰ τελεῖα ὀμνύει καὶ ἀ-
 ληθὴ ἡ προθυμία. Ἀς παύσων τὰ πά-
 θη, ὅς συνεσφῆρῃ ἕκαστος τὴν δουλο-
 τῆς καὶ καθοπλισθῶν οἱ δουλοὶ εἰς τὰ ὅ-
 πλα, ἀς βοηθήσῃ χρηματικῶς οἱ ἔ-
 χοντες χρήματα, καὶ εὐθὺς ἑσπαιμέ-
 νος κολοσὸς τοῦ τυράννου θέλει κρη-
 μίσσῃ πανταχόθεν, καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι
 θέλει κατεδαφισθῇ. Πειμαρρέαί, ἐν
 χρειάζεσθε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν ὁ-
 ποῖος εἶναι ὁ παρὼν πόλεμος, φαν-
 τασθῆτε τὸν Ἀλέξανδρον Ἰφιγένειαν
 ἐρχόμενον με σπένδον πολυέριθμον,
 φαντασθῆτε καὶ ἐν τῷ τὸν αὐτὸν ἀδελφόν
 τοῦ ὑπομένου ἀπὸν εἶδος κακουχίας
 καὶ ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
 ρίας τῶν Ἑλλήνων με ἀπόφασιν νὰ δου-
 σίσω καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου, ἀν' ἡ
 νη χρεία. Ἡ μικροψυχία τοιούτων
 ἀγωνιστῶν με προθυμίαν, ὅπως ἐρε-
 πορεῖτε, καὶ ἐν τῷ ὅλῳ, θελομεν
 λαβεῖ ἀπὸ αὐτὸν τὸν πόλεμον ὅσα
 εἰς τὴν ἀρχὴν με λείπουν. Προσμένω
 ἔμεις καὶ ἀπὸ τὴν τυράντῃν νὰ με ἐλ-
 θούν ἀρκετὰ πολεμικὰ ἀναγκαῖα.

Τρικύρφα, τὴν 12 Ἰουλίου 1821

"Ετος α.

Αύγουστου 20.

Ἀριθμ. Γ'.

Οἱ γενναῖοι καπετάνιοι τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ τροπαιούχος Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐνίκησαν νωστὶ τὰς βαρβάρους κατὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν τόπον, ὅπου καὶ ὁ ἥρωας Λεωνίδας κατέτρόπωσε τὰς Πέρσας ὑπὲρ πατρίδος καὶ τῶν πατρίων νόμων πολέμων. Αἱ λαμπραὶ λοιπὴν Θερμοπύλαι ἔμελλον νὰ δοξασθῶσι καὶ κατὰ τὸν παρόντα ἱερὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος διὰ νέων τροπαίων τῶν ἀποχόνων τῶν ἐνδόξων ἐκείνων Ἑλλήνων τῶν κατανηκτῶν τῶν Περσῶν. Τὰς λαμπράς ταύτας νίκας μανθάνομεν ἐκ τῆς ἀπολόγου τῶν καλῶν κατοίκων τοῦ Γαλαξίδι ἐπιστολῆς, τὴν ὁποῖαν μετὰ χαρᾶς ἐκδίδομεν διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ εὐχόμεθα ὅσον οὕτω νὰ διασαλπίσωμεν καὶ ἄλλας τοιαύτας νίκας τῶν γενναίων Ἑλλήνων.

Γαλαξίδι.

Εὐγενέστατοι ἄρχοντες Κύριε Ἄνδρεια Λόντε καὶ λοιποὶ ἀδελφοί,
ἀσπαζόμεθα σάς.

Σὰς δίδομεν τὴν χαροποιὰν εἰδήσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς τέσσαρας πασσάδας, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἀνταμώθησαν εἰς Λάρισσαν, ὁ χατζὴ Μπεκὴρ πασσᾶς ἀ-

πέθανεν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἑλεσίν του, τὸ δὲ στρατεύματός του ἐκ τεσσάρων χιλιάδων συνιστάμενον ἀνεχώρησεν ὑπίσῳ· οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς, ὁ Πεχρέμ πασσᾶς, ὁ Ναρμὺς πασσᾶς καὶ ὁ Σαὴμ Ἀλὴ πασσᾶς μετὰ πέντε χιλιάδων στρατεύματος ἐξεκίνησαν καὶ ἔφθασαν εἰς Ζητούνη καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐκίνησαν διὰ νὰ περάσωσι τὴν Φοντάναν εἰς Λειβαδίαν καὶ Δερβένια· ἔφθασαν εἰς Θερμοπύλιν, ἐκοιμήθησαν εἰς τὸ χωρίον Μόλον, καὶ τὸ πρωὶ ἔσειλαν τοὺς δελιμπασσάδας μὲ 300 ἀνδρας νὰ ὑπείγῃσιν εἰς ἐξέτασιν τῶν δρόμων, ἂν ἦναι ἀφυλακτοί. Εἰς τὰς 23 τοῦ παρόντος τῆς καρτέρησαν οἱ γενναῖοι Ἕλληνες, καὶ τὰς ἐκτύπησαν τόσοι κακὰ, ὥστε μόνον 60 ἐσώθησαν ἐκ τῶν 300 καὶ ἐπέσρεψαν ὀπίσῳ. Τὴν δευτέραν ἡμέραν, εἰς τὰς 24 τῆς παρόντος, ἠθέλησαν μὲ ἀπόφασιν νὰ περάσωσι καὶ ὅλον τὸ στρατεύμα των, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι τὰς καρτέρησαν πάλιν, καὶ ἡ μάχη ἐγένετο πεισματώδης ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων, καὶ τόσοι ὥστε μὲ τὰς χεῖρας αὐτὰς κατέσφαξαν τοὺς ἐχθρούς τῆς πίστεως καὶ πατρίδος· τὴν αἵμα ἔτρεχεν ἀπὸ τὴν Φοντάναν καὶ τὰ Βασιλικά ἕως εἰς τὸ χωρίον Μόλον· ἕως χθὲς χιλίας καὶ διακοσίας κεφαλὰς εἶχαν οἱ ἡμέτεροι· ἐβδομήκοντα πεντεζωντανοὶ μᾶς ἤλθον· ἔξ μᾶς ἔσειλαν ἐδῶ οἱ ἰδικοὶ μᾶς 300 ἀμάξια μὲ ζωτρο-

φίας, 7 καιόνια, ὅλα τὰ πολεμικά ἐ-
φίδια, 17 σημαίας, ὅλα τὰ τύμπανα,
ἄτια, γεντίτζια, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄπειρα
λάβυρα ἔπασαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν
Ἑλλήνων, καὶ γρόσια ἐπῆραν οἱ ἡμέ-
τεροι ὅσα ἤθελαν. Τὸν Μερὴν πασ-
σάν ἐσκότωσεν ὁ γενναῖος καπετάνιος
Γέρας, καὶ ὁ Σαῖμ πασσᾶς ἐπληρώ-
θη καὶ ἀκόμη ἕως χθὲς εὐρίσκοντο
εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ ῥεύματα καὶ
πεδιάδας ἀποθαμμένοι, πληγωμένοι,
καὶ ῥεοὶ κρυμμένοι ἀπὸ τὸν φόβον
τῶν, καὶ ἂν θέλῃ ὁ Θεὸς θέλῃ - ε-
λειώσῃ οἱ ἡμέτεροι καὶ τὲς ἐναπολει-
φέντας ἐντὸς ὀλίγῃ. Οἱ Ἑλλῆνες ἔ-
χουν σκοτὸν νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς
Ζητοῦρι. Ἀπὸ τὲς ἰδικούς μας ἔπασαν
κατ' ἐκείνην τὴν μάχην μόνον 32, καὶ
8 ἢ 10 ἐπληρώθησαν. Τὸν Ἀρβανί-
την μπολούμπασην Φράσαρην, τὸν ὁ-
ποῖον ἐδόξαμεν πρὸ ἡμερῶν εἰς ὀλ-
λαχὴν ὅμι μετὸν Σχμὴν μπέη, καὶ
ἐπῆραμεν τὸν γενναῖον καπετάνιον Γωρ-
γάκη, τὸν υἱὸν τῆς Διοβνίτη, ἐπία-
σαν πάλιν οἱ ἰδικοὶ μας Γωριανῖται,
ἐπεὶδὴ ἠθέλησε νὰ ἐκβῇ καὶ εἰς αὐ-
τὴν τὴν ἐκστρατείαν, ζωντανὸν πληγω-
μένον καὶ τὸν ἐκδεῖραν. Εἴθε ἐντὸς ὀ-
λίγῃ νὰ μᾶς χαροποιήσῃτε καὶ ἀπὸ
τὴν Πελοπόννησον μετὸν ἀφαισινῶν
τῶν τυράννων ἐλπίζομεν νὰ σᾶς ξα-
ναχαροποιήσωμεν καὶ μὴ δεύτερον. Τώ-
ρα λοιτὸν ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλουν
καταίβῃ ἄλλοι ἐχθροὶ, καὶ μὴν ἔγε-
τε κανένα φόβον· μόνον θαρυνθῇτε
καὶ ἀνδρεωθῇτε, νὰ ἐξολοθρεύσωμεν
τὲς ἐχθρὰς τῆς πίστεως καὶ πατρίδος
ὅσον τάνισα καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.
Ταῦτα καὶ μένομεν.

Οἱ δούλοί σας

κάτοικοι τῆς Γαλαξιδίης.

Γαλαξίδι 1821 Αὐγύστου 28.

Τ. Σ

Προειδοποιήσεις πρὸς τὰς Εὐρωπαϊ-
κὰς αὐλὰς ἐκ μέρους τῆς φιλογενεῆς Σρα-
τηρῆς τῶν Σπαρτιατικῶν Στρατευμάτων
Πέτρου Μαυρομιχάλη, καὶ τῆς Μεσση-
νιακῆς συγλητῆς τῆς Καλαμάτας.

Ὁ ἀνυπόφορος ζυγὸς τῆς Ὀθωμανι-
κῆς τυραννίας εἰς τὸ διάστημα ἐνδὲς καὶ
ἐπέκεινα αἰῶνος κατήντησεν εἰς μίαν
ἀκμὴν, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ, ἄλλοις τὲς
δυσυχεῖς Πελοποννησίου Γραικοῖς, εἰ-
μὴ μόνον ἡ πλειοψηφία αὐτῆς διὰ τὰ ὁδῶν
κυρίως τὰς ἐκ καρδίας τῶν ἀνασταγ-
μῶν εἰς αὐτὴν τὴν αὐλίαν κατέστῃσιν
όντες, ὑπερημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ δίκαιά
μας, μετ' ἑνὶ γνώμῃ ὁμοφώνως ἀπε-
φασίσταμεν νὰ λάβωμεν τὰ ἄρματα,
καὶ νὰ ὁρμήσωμεν κατὰ τῶν τυράννων.
Πᾶσα πρὸς ἀλλήλους μας φανερὰ καὶ
διχόνοια, ὡς καρποὶ τῆς τυραννίας, ἀ-
περρίφθησαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς λή-
θης, καὶ ἅπαντες πνέομεν πνοὴν ἐ-
λευθερίας· αἱ χεῖρές μας αἱ δεδεμέναι
μέχρι τῆς νῦν ἀπὸ τὰς σιδηρᾶς ἀλύσους
τῆς βαρβαρικῆς τυραννίας ἐλύθησαν
ἤδη, καὶ ὑψώθησαν μεγαλοφύχως πρὸς
ὅλεθρον τῆς βδελυρᾶς τυραννίας καὶ ἔ-
λαβον τὰ ὅπλα κατὰ τῶν τυράννων·
οἱ πόδες οἱ περιπατῶντες ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ εἰς τὰς ἐνηγηρεύσεις τῆς ἀ-
σπλαγχνίας τρέχον εἰς ἀπίκτησιν
τῶν δικαιωμάτων μας· ἡ κεφαλὴ μας
ἡ κλίνουσα τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸν ζυ-
γόν, τὴν ἀπετείναν, καὶ ἄλλο δὲν φρο-
νεῖ, εἰμὴ τὴν ἐλευθερίαν· ἡ γλῶσσά
μας ἡ ἀδυνατῶσα εἰς τὸ νὰ προφέρῃ
λόγον ἐκτὸς τῶν ἀνωφελῶν παρακλη-
σεων πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς ματίας τῶν
τυράννων, τὴν μεγαλοφώνως φωνάζει,
καὶ κἀμνη νὰ ἀντηχῇ ὁ αἶψα τὸ γλυ-
κύτατον ὄνομα τῆς ἐλευθερίας. Ἐν ἐ-
νὶ λόγῳ ὅλοι ἀπεφασίσταμεν ἢ νὰ ἐλευ-
θερωθῶμεν, ἢ νὰ ἀποθάνωμεν· διὸ καὶ
προσκαλέσαμεν τὴν συνδρομὴν καὶ βοή-
θειαν ὅλων τῶν ἐξευγευσμένων Εὐρω-
παϊκῶν γενῶν, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ
σθᾶσωμεν ταχύτερος εἰς τὸν ἱερόν καὶ
δίκαιον σκοπόν μας, καὶ νὰ λάβωμεν τὰ

δικαίᾱ μας, καὶ νὰ ἀνανεώσωμεν τὸ τεταλαιπωρημένον Ἑλληνικὸν γένος μας. Δικαίᾱ τῷ λόγῳ ἡ μήτηρ μας Ἑλλάς, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὑμεῖς ἐφωτίσθητε, ἀπαιτεῖ ὅσον τάχος τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν καὶ διὰ χρημάτων καὶ διὰ ὀπλων, καὶ διὰ συμβουλῆς, τῆς ὁποίας ἐσμὲν εὐέλπιδες ὅτι θέλομεν ἀξιώσθῃ καὶ ἡμεῖς θέλομεν σὰς ὁμολογεῖ ἄκραν ὑποχρέωσιν, καὶ ἐν καιρῷ θέλομεν δεῖξει καὶ ἐμπράκτως τὴν ὑπὲρ τῆς συνδρομῆς σας εὐγνωμοσύνην μας.

Ἐκ τῆ Σπαρτιατικῆς στρατοπέδου τῆς Καλαμάτας τῇ 28 Μαρτίᾳ 1821.
πρῶτον ἔτος τῆς ἐλευθερίας.

Ἐκ μέρους τῆ ἐξοχωτάτης Πέτρης Μαυρομιχάλη ἀρχιστρατήγου τῶν Πελοποννησιακῶν ἀρμάτων, καὶ τῆς ἐν Καλαμάτᾳ Μεσσηνιακῆς Συγκλήτης.

Κατὰ τὴν 1ᾴ. τῆ τρέχοντος ἀνεφάνη πρὸς ἡμᾶς μία προκήρυξις ἐκ μέρους τῆς αὐτῆς ὑψηλότητος τῆ Προέδρου καὶ τῶν ἐκλαμπροτάτων βαλευτῶν τῆς κράτους τῶν ἠνωμένων Ἰονικῶν νήσων ἐλδοθεῖσα εἰς τύπον κατὰ τὴν ζ'. τῆ αὐτῆς τρεχόντος μηνὸς εἰς Κορφεῖς, δι-ορίζουσα μίαν ἐπὶ λόγῳ θαλάσσιον πολιορκίαν εἰς ὅλα τὰ παράλια μέρη τῆς Πελοποννήσου προβληθεῖσαν παρὰ τῆς καπετᾶν Μπέη ἐξουσίας τῆς κατὰ τὴν Γερμενίτζαν εὐρίσκομένης Ὀθωμανικῆς σῶλες, ἐξαιρεμένων τῶν λιμένων Ναυπάκτου, Πάτρας, Ἀναβαρίνων, Μοθώνης, Κορώνης καὶ Μονεμβασίας· μετὰ ἀπορίαν ὅμως εἰδομένην παρὰ τῆς Ἰονικῆς Ἑλληνικῆς καὶ φιλοπᾶτριδος κράτους ἐνέργειας ἐν τῇ τοιαύτῃ Ὀθωμανικῇ προβλήματι· διότι ἂν αὐτὸ τὸ θεωρήσωμεν ὡς χρεωστέμενον διὰ ἔθνικόν δικαίωμα εἰς βοήθειαν τῶν Ἀγαρινῶν τῶν ἀδίκων κατακτητῶν τῆς πατρίδος μας, καθὼς καὶ τῷ ὄντι φαίνεται ἀπὸ τὴν κατ' ὄνομα

ἐξαίρεσιν τῶν ὑπὸ κατὰ φαντασίαν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν λιμένων, παραλόγως ὑποπίπτομεν εἰς τὴν κατάκρισιν μιᾶς παρανόμου ἀποστασίας, ἣ τις ὑπονοεῖται ἀδυσόκτως ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς τῆς ἐπὶ λόγῳ πολιορκίας· ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς δικαίᾱ τῷ λόγῳ νομίζομεν νόμιμον πατρικὸν ἔθνικόν δικαίωμα τὴν γενικὴν ἀπόστασιν καὶ μόνον τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ καὶ ἀπάσης τῆς Γραικίας τῆς νὰ ἀποτεινᾶζωμεν τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τῆς Ὀθωμανικῆς δουλείας· καὶ νὰ ἀναδειχθῶμεν εἰς τὸν κόσμον ὡς πάλαι ποτὲ ἔθνος ἐλεύθερον· καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπροβλέπαμεν ἑδμεῖαν ἀπάντησιν τῆς δικαίης αὐτῆς ἐπιχειρημάτων μας ἀπὸ καμμίαν κραταίαν Εὐρωπαϊκὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐξαίρετως ἀπὸ τοῦ Ἰονικῶν Ἑλληνικῶν κράτους. ἀλλὰ μάλιστα ἐτρέφαμεν καὶ τρέφομεν ἐλπίδας συνδρομῆς καὶ βοηθείας, καθὼς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιχειρημάτων μας μετὰ δημσίον προκήρυξιν ἐπεκαλέσθημεν διὰ τὴν αἰσίαν ἐκβασίαν τῆς ἱερᾶ σκοποῦ μας, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὸν μηδενισμόν ἐκείνων τῶν παρελθόντων πολυδύνων βασάνων μας, καὶ εἰς ἀπόκτισιν τῶν προγοικῶν προνομίων μας, δὲν θέλει καταπαύσει μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς. Ὁ Θεὸς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλοδίκαιος βασύνοια τῆς Ἰονικῆς βουλῆς ἀνακρίνουσα ὁρθεῖ τὰ αἴτια τῆς ἔθνικῆς τούτης ἐπιχειρημάτων μας, καὶ μόνον θέλει μεταβάλλει τὰς ἐκδοθεῖσας διαταγὰς τῆς χωρὶς νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν σδίκων προβλημάτων τῆς ἐχθροῦ τῆς πατρίδος μας· ἀλλὰ καὶ θέλει δώσει χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν εὐτυχῇ ἀποπεράτωσιν τοῦ θαρέσεως τῆς ἐργου μας.

Ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ γενικὸν στρατόπεδον τῶν Πελοποννησιακῶν δυνάμεων εἰς Καλαμάταν τῆς Μεσσηνίας κατὰ τὴν 13^{ην} Μαΐου, ἀρκά, 4^{ον} ἔτος τῆς ἐλευθερίας.

Σταμάτιος Ἀλεξάνδρου Δημάδης ἐξ ἀπορρήτων τῆς βουλῆς.

Πιστοί, φιλογενεῖς καὶ φιλελεύθεροι
Δερβειοχωρίται,

Ἀκούετε καὶ βλέπετε πῶς ἄλλον τὸ γένος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν πολεμᾷ τὰς ἀπίστες Ἀγαρηνάς, διὰ τὰ ἐλευθερωθῆναι ἀπὸ τῶν ἀτυποφόρων τυραννείας τῶν ἐμίθετε ἴλοι σας πῶς καὶ ἐγὼ ἄφησα καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ἀγαθὰ καὶ κῆλα εἰς τὰς τὰ μέρη πληρέστατος ἀρχισράτηγος, σαλμένος ἀπὸ τὴν πρῶτον ἀρχισράτηγον τὴν ἔθνους, τὴν Ἀλέξανδρον Ψηλάντην τὸν σεβασόν μου ἀυτάδελφον, διὰ τὰ πολεμήσω μετὰ τὰς ἀγαπητὰς ὁμογενεῖς μου τὸν ἀνομον καὶ ἀσεβέστατον τύραννον. Ὁ Θεὸς δὲν ὑπόφερε πλέον τὰ βλέπει τὰς ἀπίστες τὰς τυραννῶν τὰς πιστὰς· δὲν ὑπόφερε πλέον τὰ ἀκὴν τὰς ἀσεβεῖς τὰς βλασφημῶν τὰς εὐσεβεῖς· δὲν ὑπόφερε τὰ βλέπει τὰς ἀδικίας, τὰς ἀρπαγὰς, τὰς ὑβρεῖς καὶ ἀτιμίας ὅπῃ ἔκαμναν οἱ Ἀγαρηνοὶ εἰς τὸ γένος μας· διὰ τὸ το ἀποράσισε τὸν ἀφανισμόν της, καὶ τὸς ὁ πόλεμος εἶναι πόλεμος θεϊκός· ὅποιος χριστιανός δὲν πολεμᾷ τὰρα τὰς ἀπίστες τυράννης, αὐτὸς δὲν εἶναι πλέον χριστιανός, δὲν εἶναι πιστὸν τέκνον τῷ κυρίῳ μας Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀλλὰ εἶναι τέκνον τοῦ διαβόλου, ἐχθρὸς τῷ Θεῷ, εἶναι προδότης Ἰudas. Ποῖος ἀληθινός χριστιανὸς ὑποφέρει τὰ καθεταὶ ἀργὺς εἰς τὸν ἱερόν· τὸν πόλεμον; εἶναι ὁμοίως ἀντίχριστοι τυρκολάτραι, ὅσοι γράφουν καὶ λέγουν πῶς πρέπει τὰ μένωσιν οἱ χριστιανοὶ πιστοὶ ῥαγὶ ἴδες τῶν Τερκῶν καὶ πῶς εἶναι δίκαιον ἕνα ὁλόκληρον ἔθνος τὰ ὑποτάσσεται εἰς ἀδίκους καὶ ἀπανθρώπους τυράννης; Πῶς εἶναι δίκαιον ἕνα ξένον καὶ βάρβαρον ἔθνος τὰ ἐκστιαῖν τὸς χρόνος τὰς ἑλληνίας, τὰ κυριεύει τὰ ὑποστατικά των, τὰ κατατρέχει τὴν πίσιν των, τὰ ἀτιμάζει τὰς φαιμιλίας των, καὶ τὰ τὰς θανατόν χωρὶς κρίσιν, χωρὶς νόμους, ὡς ἂν τὰ κτήνη; Μήπως τὰχα μᾶς ἔκαμνεν ὁ Θεὸς διὰ τὰ ἡμεῖς σκλάβοι ἀλευθέρωτοι; Μήπως μᾶς ἐχάρισε τὴν ἐράνιον του

πίσιν, διὰ τὰ τὴν ὑβρίζουν καὶ τὰ τὴν ἀτιμάζουν οἱ ἀπίστοι; Μήπως μᾶς ἐκαταδικάσατε μετὰ κανένα νόμον τὰ τὰ δουλεύωμεν τὴν γῆν, διὰ τὰ πέρτουν τὰς καρπούς οἱ Μωαμετάνοι; Νὰ ἐργάζωμεθα τὰς τέχνας, διὰ τὰ ἀρτίζουν τὰς κόπας μας ἐκεῖνοι; Νὰ ὑπανδρευόμεθα, διὰ τὰ μὴν ὀρίζωμεν οὔτε τὴν γυναῖκά μας, οὔτε τὰ παιδιά μας; Εἶναι αἱθεοὶ τυρκολάτραι, ὅποιοι λέγουν πῶς πρέπει ἀκόμη τὰ ὑποτάσσόμεθα εἰς τὰς Τέρκας, καὶ ὅποιος εἶναι ἀληθινός χριστιανός πρέπει τὰ τὰς μισθῇ καὶ τὰ τὰς πολεμᾷ ἴσα μετὰ τὰς Τερκούς, ἀκόμη καὶ χειρίτερα. Σεῖς, φιλελεύθεροι Δερβειοχωρίται, μένετε παντοτε ἐνωμένοι μετὰ τὰς ἀληθινὰς ἀδελφὰς σας χριστιανὰς· μένετε πιστοὶ εἰς τὴν πίσιν, εἰς τὸ γένος καὶ εἰς τὴν πατρίδα σας. Οὕτω κάμνετε τὸ χρέος σας, ὡς πιστοὶ χριστιανοὶ καὶ ὁμογενεῖς· ἔτω θέλετε λάβει καὶ ἀπὸ τὸν Ἀρχισράτηγον τὴν ἔθνους τιμὰς καὶ βραβεῖα, καὶ ἀπὸ τὸ ἔθνος προνόμια, ἀφοῦ ἀγανίσωμεν τὸν τύραννον. Μένετε λοιπὸν εἰς καθεπερίσασιν πιστοί, ἀνδρεῖοι, καὶ φιλελεύθεροι, καταφρονῶντες καὶ ἀπειλὰς, καὶ ὑποσχέσεις τῶν τυράννων καὶ τῶν φίλων της. Ὅποιοι ὅμως ἡθέλε φανῇ προδότης, ἢ ἡθέλε καταπεισθῇ ἀπὸ τὰς ἐχθρῶν ἢ ἀπὸ ἄλλον κανένα τὰ παραβῇ τὰ χρέη τε, ἔσος ὀχιμὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν θέλει παιδευσθῇ καὶ εἰς τὴν παρεῖσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος ὅλον θέλει τὸν κατατρέχει καὶ αὐτὸν καὶ τὰ παιδιά τε. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο κανεὶς ἀπὸ σας τὰ φανῇ τοῖς τοῖς! Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ σὰς εὐχόμεθα τὰ ἡσθε σαθεροί· καὶ σὰς παραγγέλλομεν τὰ ἀκούετε καὶ τὰ κάμνετε μετὰ εὐπειθείαν τὰς παραγγέλτας τῶν καπετανῶν, μένοντες ἐνωμένοι διὰ τὰ κατατροπώσητε τὸν ἐχθρὸν, ἂν τολμήσῃ τὰ πατήσῃ τὰς ἱερεῖς τόπας σας.

Τρικόρυφα τὴν 11 Ἰουλίου 1821.

